

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوالان: یحیی مدرسې او حسین بشیرنژاد

ژباړن: سیلانی

۲۰۲۰/۱۱/۰۴

د ژبو مړینه، له منځه تلل او ځان وژنه څنگه کیږي؟

دویمه برخه

له ۱۹ پېړۍ را په دېخوا د ټولنیزو علومو پوهان په ځانګړې توګه د ژبې ټولنپوهان ډېری ژبه د یو ژوندي ژوي په توګه یادوي. دوی په دې باور دي، چې ژبه له پیدایښت وروسته د ماشومتوب او بلوغیت دورې ته رسېږي او کېدای شي د ځینو لاملونو له کبله د یو تدریجي زوال په بهیر کې و مري او ځای یې یوه بله ژبه ونیسي. (اچسون، ۱۹۷:۱۹۹۵) یاده مرحله یا دوره د «د ژبې بدلون» په نامه یادوي.

فسولد (۱۹۸۷:۲۱۳) یاده مرحله داسې را پېژني: «د ژبې بدلون هغه حالت ته ویل کیږي، چې د یو ټولني وګړي، هغه وګړي چې په دوه یا درېوور ژبو خبرې کوي، له ځپلي بومي یا اصلي یا هم لرغوني ژبې څخه د نورو ژبو په ګټه تېر شي. دغه حالت «د ژبې مړینه» په نامه یادېږي. د «ژبې مړینه» اصطلاح هغه مهال کارول کیږي، چې یوازې په یوه ژبینه ټولنه کې د یوې ژبې ویونکي پاتې وي.»

اچسون (۱۹۹۵:۱۹۷) د ژبې د مړینې پر ځای د ژبې د بدلون یا تغیر اصطلاح کاروي. دی وايي: مور د ژبې د بڼې او نوم بدلون ته د تاریخ په اوږدو کې د ژبې مړینه نه وایو، د هغه په باور لاتیني ژبه چې نن څوک پرې خبرې نه کوي، یوه مړه ژبه نه ده، ځکه چې فرانسوي، ایټالیوي او اسپانیولي ژبې په نوي بڼه د لاتیني ژبې بدلون موندل شوي بڼې دي. هغه وايي: «د تاریخ په اوږدو کې د ژبې له مړینې څخه زموږ موخه د یوې ژبې تدریجي بدلون نه دی، بلکې د ژبې مړینه یوې غیر معمولي او ناڅاپي پېښې ته اشاره کوي، چې په ترڅ کې یې یوه ژبه په بشپړه توګه له منځه ځي.»

دیوید کریستال (۲۰۰۰:۷) گروهمن دی، چې د «ژبې بدلون» د ژبو د ویونکو له پاره یوه متداوله اصطلاح ده، چې په ترڅ کې یې د ژبې ویونکي په تدریجي او ناڅاپي توګه د یوې ژبې پر ځای بله ژبه کاروي. دی وايي دا خوښت او حرکت کېدای شي د یو کس او یا هم د یوې ډلې له خوا ترسره شي. نو پر دې بنسټ د ژبې د بدلون مرحله کېدای شي فردي یا هم ډلېزه وي. د ژبې په ډلېز بدلون کې په طبیعي توګه د ژبې مړینه د هغه د وروستي ویونکي له مړینې سره یوځای پېښېږي.

ژبپوهان د یادي پدیدې له پاره ځینې نور اصطلاحات هم کاروي. له هغې ډلې څخه «د ژبې له منځه تلل» او «د ژبې مړینه» ده. کریستال (۲۰۰۰:۲۰) او اچسون (۱۹۹۵:۱۹۸) سرېره د ژبې د مړینې پر ځای د «د ژبې ځان وژنه» او د «ژبې وژل» اصطلاحات هم کاروي. هغه زیاتوي: «دا معمولي خبره ده کله چې یوه ژبه په ژبینه ټولنه کې له منځه ځي، نو ویونکي یې چېپ نه کښېښي، بلکې یوه نوي ژبه د غالبې ژبې په توګه ځانته خپلوي او ددې ژبې په واسطه په ټولنه کې خپل افهام و تفهیم او اړیکې ټینګوي.» دی هغه حالت چې په هغه کې د یو ولس بومي (لرغوني یا اصلي) ژبه په ناڅاپي او بشپړه توګه له منځه ځي «د ژبې وژنه» په نامه یادوي.

اچسون وايي یو بل حالت چې کېدای شي په یوه ټولنه کې د دوو ژبو له ټکر څخه چې یوه یې په لوړه ټولنیزه کچه کې وي او بله یې په ټیټه ټولنیزه کچه کې وي رامنځته شي. دی دا حالت داسې را پېژني: د لرغوني یا بومي ژبې ویونکي (د ټیټې ټولنیزې کچې ژبه) خپله پخوانۍ ژبه کاروي، مګر ورو ورو د بلې پیاوړې یا غښتلې ژبې جوړښت، وییونه او ترکیبونه خپلي ژبې ته را دننه کوي، دا کار تر هغه وخته پورې دوام پیدا کوي چې مور هغه پخوانۍ ژبه د یوې خپلواکې ژبې په توګه نشو پېژندلی. له یوې پیاوړې ژبې څخه دا ډول افراطي او یو اړخیزه پور اخیستل ددې

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

لامل کيږي، چې لرغونې ژبه د پياوړې يا نوې ژبې د يوې گړدود بڼه ځانته غوره کړي او لرغونې يا بومي ژبه ځان وژنه وکړي.

اچسون په دې خبره ټينگار کوي چې د ژبې ځان وژنه هغه وخت را پېښيږي، چې دوه ژبې يو بل ته ډېر ورته وي. هغه د ژبو د ځان وژني غوره بېلگه د « کرپول» د ژبو له منځه تلل د يادې ژبې د ځانگو له خوا يادي.

د ژبې د مړينې پر وړاندې متضاده پدیده د ژبې ساتنه ده. دا کار هغه وخت تر سره کېدونکی وي چې د يوې ژبنيزې ټولني وگړي دا پرېکړه وکړي، چې د خپلو پلرونو، نېکونو او غور نېکونو ژبه کاروي. فسولډ (همان) په دې ټينگار کوي چې په حقيقت کې د « ژبې ساتنه » په هغو ټولنو کې خپل ارزښت او مفهوم پيدا کوي چې وگړي يې د دوو ژبو ويونکي وي يا هم دوه ژبې کاروي، دا ځکه په هغو ټولنو کې چې وگړي يې يوه ژبه کاروي او بله ژبه نه زده کوي، نو د ژبې ساتنه کومه ځانگړې معنا او مفهوم نه لري.

ژبپوهانو د نوموړې پديدې د څېړنو له پاره ځانگړې ډلبندي کوي او ځانگړي اصطلاحات يې د يادو ډلبنديو له پاره کارولي دي. رديش (۱:۲۰۰۱) ژبې په درېيو ډلو وېشي. دی، هغه ژبې چې هېڅ لرغونې او اصلي ويونکي نه لري، مړې ژبې بولي. هغه ژبې چې د ځوانانو او کم عمر ځوانانو تر منځ هېڅ اصلي ويونکي و نه لري، هغه ژبې چې د احتضار او زوال په حالت کې گڼي. درېيمه ډله هغه ژبې چې اصلي ويونکي يې ډېر لږ وي، دا ډول ژبې له گواښ سره مخامخ يا ښکلي ژبې گڼي.

گرايمز (۸:۲۰۰۲) هم د « له خطر سره د ژبو مراحل» ډلبندي وړاندې کوي، دی دا ډلبندي په آلمان کې د ژبپوهانو د يوې غونډې (۲۰۰۰ کال) لنديز گڼي. د گرايمز ډلبندي په لاندې ډول ده:

1. هغه ژبې چې خورا ډېرو گواښونو سره مخامخ دي: دا ډله ژبې لږ ويونکي لري او ويونکي يې له ۷۰ کلونو لور عمر لري. دا هغه کسان دي چې ډېری د غور نېکونو او نياگانو ياهم د نېکونو او نياوو د والدينو په عمر کې وي.

2. هغه ژبې چې ډېرو گواښونو سره مخامخ دي: هغه ژبې چې ويونکي يې له ۴۰ کلونو لور او ياهم د نېکه او نيا په عمر وي.

3. هغه ژبې چې گواښونو سره مخامخ دي: ددې ډول ژبو ويونکي د ۲۰ کلونو څخه لور يا هم د منځوي عمر خاوندان وي.

4. هغه ژبې چې مخ پر زوال دي: ددې ډول ژبو ويونکي ډېری د پاڅه عمر خاوندان او د ټولني يوه برخه ماشومان وي. ډېری ماشومان په بلې ژبې خبرې کوي.

5. هغه ژبې چې تلپاتې دي، مگر له گواښونو سره مخامخ دي: په دې ډول ژبو کې ټول د پاڅه او کوچني عمر خاوندان خبرې کوي، مگر شمېر يې لږ دی.

6. روغي يا سالمې ژبې: دا ډول ژبې له گواښ او خطر سره مخامخ نه دي. تمه کيږي چې ټول ځوانان او نژادي ډلې يې زده کړي.

کريستال (۲۳:۲۰۰۰) د زيانمنو ژبو يوه درې گوني ډلبندي وړاندې کوي، چې دی ياده ډلبندي تر ټولو پېژندل شوې ډلبندي بولي. په دغه وېشنه کې ژبې په درېيو برخو وېشل کيږي:

1. روغي يا سالمې ژبې

2. له گواښ او خطر سره مخامخ ژبې

3. مړې ژبې

دی وايي: مايکل کراس هغه ډله ژبې چې له احتضار يا زوال سره مخامخ دي، په پورتنيو درېيو ډلو ور زياتوي او د هغه موخه هغه ژبې دي چې ماشومان يې نور د مورنۍ ژبې په توگه نه زده کوي. هغه زياتوي چې ځيني ډلبندي ډېرو جزيياتو ته دننه کيږي، چې يوه پنځه گوني ډلبندي يې د بېلگې په توگه وړاندې کوي:

1. تلپاتې ژبې: ددې ژبو ويونکي په کافي اندازه وي او د تاريخ په اوږدو کې هېڅ ډول خطر دوی نه شي گواښلی.

2. وړې تلپاتې ژبې: دا ډول ژبې تر ۱۰۰۰ ډېر ويونکي لري چې په کوچنيو خپلواکو ټولنو کې ژوند کوي، مگر قومي هويت ته پر پابندۍ ژوند کوي.

3. هغه ژبې چې له خطر سره مخ دي: ددې ډلې ويونکي دومره وي، چې ددې ژبو د پايښت له پاره لاره هواره کړي، مگر د نوموړو ژبو پايښت د ټولنيزو شرايطو په رامنځته کېدو او ملاتړ سره تر لاسه کيږي.

4. هغه ژبې چې تقريباً گونگې دي: دا هغه ژبې دي چې هېڅوک له نوموړو ژبو د مورنۍ او دويمې ژبې په توگه دافهام او تفهيم په موخه گټه نه پورته کوي.

که څه هم د ژبې مړينه او له منځه تلل يو طبيعي امر دی او اوس مهال پورې ترلي خبره نه ده؛ مگر د نوموړې پديدې خپرېدل په ځانگړې توگه د «دلرغونو ژبو مړينه» په نړيواله کچه په دې وروستيو کلونو کې د ژبپوهانو او ټولنپوهانو ځانگړې پاملرنه ځانته را گرځولي ده.

نن ورځ ډېری ژبپوهان لکه: رزمري استلري (۱:۲۰۰۰)، نانسي ريونبرگ (۱:۲۰۰۴)، مايکل کاهيل (۱:۲۰۰۵) او داسې نور په دې باور دي، چې د نړۍ د ۶۸۰۰ ژونديو ژبو څخه خوا و شاه نيمه برخه ژبې ددې پېړۍ تر وروستيو پورې له منځه ځي.

د چاپیریال پېژندنې پوهان په دې باور دي، چې د ژبو د له منځه تللو سرعت د نباتاتو او حیواناتو له مړینې او له منځه تللو څخه په مراتبو ډېر دی. د چاپیریال پېژندنې د ډولونو مختصص پرفیسور بیل سادرلند وايي: که څه هم الوتونکي او تي لرونکي ژوي ډېر له گواښونو سره مخامخ وي او لږ عمر لري، خو ژبې د ډېرو عمرونو له درلودلو سره سره ژر له منځه ځي (کونر، ۲۰۰۳: ۱)

استلر (۲۰۰۰: ۱) وايي: د ژبو د له منځه وړلو سرعت د تي لرونکو ژويو په پرتله دوه برابره او د الوتونکو په پرتله څلور برابره دی، ددې لړۍ په دوام سره به یو وخت نړۍ د لږو ژبو د سیطرې لاندې وي»
نن ورځ د نړۍ ۹۰ سلنه ژبې له سل زره کسانو لږ ويونکي لري او ۳۵۷ ژبې له ۵۰ لږ ويونکي لري، همدارنگه ۴۶ خوا و شا ژبې یوازې یو ويونکی لري، چې يادې ژبې د له منځه تللو له لور گواښ سره مخامخ دي. کونر، همان په تېرو ۱۵۰۰ کلونو کې خوا و شا ۴/۵ سلنه ژبې په ټوله نړۍ کې ورکې شوي یا هم له منځه تللي دي، دا په داسې حال کې ده چې ياده موده کې ۱/۳ سلنه د الوتونکو ډولونه او ۹/۱ سلنه تي لرونکي ژوي له منځه تللي دي. له ۱۶۰۰ م کال تر څخه تر اوسه د شمالي امريکا د قبايلو له ۱۷۶ ژبو څخه ۵۲ ژبې گونگي شوي دي او د استرالیا له ۲۳۱ لرغونو ژبو څخه ۳۱ ژبې له منځه تللي دي. (همان منبع)

په نړيواله کچه د ژبو په هکله وړاندې شوي ارقام او شمېرنې د يادو ارقام په شان خواشينونکي دي. گرايمز (۲۰۰۲: ۱) وايي دا مهال د نړۍ ۴۵۰ ژبې د خپل ژوند وروستی سا اخلي. کراوس په ۱۹۹۵ م کال اټکل کوي چې د امريکا ۱۷۵ بومي ژبې پاتې دي، چې له هغې ډلې څخه ۱۵۵ ژبې چې ۸۹ سلنه راځي د زوال په حالت کې دي او د الاسکا له ۲۰ لرغونو ژبو څخه يوازې دوه ژبې د والدينو له لوري راتلونکي نسل ته لېږدول کېږي. (کرافورد، ۱۹۹۸: ۵)
د ژبو د مړینې مراحل او خوځښت د امريکا په قاره کې په ځانگړې توگه په شمالي امريکا کې ډېره حاده ده. جيمز کرافورد (۱۹۹۸: ۱) پورته مسألې ته په تائيد سره وايي چې د يادې قارې سلگونه بومي ژبې له ۱۴۹۲ م کال را په دې خوا له منځه تللي دي او د نورو ډېرو ژبو يې لا هېڅ څرک مور ته نه دی راپاتې. دی زياتوي چې يادې لرغونې ژبې دومره ژوندۍ پاتې شوي دي چې د شلمې پېړۍ ژبپوهانو ته دا امکان په لاس ورکوي چې د دغو ژبو له وروستيو ويونکو سره ليدنه وکړي او له هغوی څخه د نوموړو ژبو ځينې گرامري برخې او وييونه خوندي کړي.
لکه څرنګه چې پورته مو يادونه وکړه، ژبه هم د نورو ژونديو ژويو په څېر پيدايښت، بلغويت او مړينه لري او دا مراحل د ژبو د ماهيت له بنسټيزو توکو څخه شمېرل کېږي. لرغونې يا پخوانۍ ژبې مري يا هم خپله بڼه بدلوي او نوې ژبې يې ځای نيسي. لکه څرنګه چې ريونبرگ (۲۰۰۴: ۲) وايي: د تاريخ په اوږدو کې د ژبو زېږېدنه او مړينه په داسې ډول ترسره کېږي چې په هغه کې ژبنيزه موازنه يا انډولتوب ساتل شوی دی. هغه په دې معنا چې هره ژبه له منځه تللي ځای يې بلې ژبې نيولې دی. مگر څېړنې ښيي چې په وروستيو لسيزو کې ياده موازنه يا انډولتوب زيانمن شوی او د ژبومړينه د زېږېدو په پرتله زياته شوي ده. ددې زياتونو لامل سياسي، اقتصادي او ټولنيزي گډوډۍ ښودل شوي دي، چې په وروسته سرليکونو کې به پرې بحث وکړو.

راتلونکي ليکنه

د ژبو د مړینې شرايط او لاملونه